

Prima pagină>Proceduri judiciare>Cauze civile>**Care este instanța competentă?**

Care este instanța competentă?

Grecia

1 Ar trebui să mă adresez unei instanțe de drept comun sau unei instanțe specializate (de exemplu unei instanțe cu competențe în materie de litigii de muncă)?

Instanțele civile ordinare au competența de a audia majoritatea cauzelor civile și comerciale din Grecia. În mod excepțional, camerele specializate au fost stabilite prin lege specială în cadrul instanțelor civile din marile orașe, care au competență exclusivă în audierea cauzelor specifice, conform domeniului juridic. Aceste camere sunt: camerele competente pentru audierea cauzelor legate de mărcile comerciale comunitare, situate în Atena și Salonic, și camera competentă pentru audierea cauzelor referitoare la dreptul maritim, situată în Pireu.

2 În cazul în care instanțele de drept comun sunt competente în materie (respectiv acestea sunt instanțele care sunt responsabile de soluționarea unor astfel de cauze) cum pot ști cărei instanțe anume trebuie să mă adresez?

În majoritatea cauzelor, competența instanțelor este determinată de valoarea obiectului litigiului. Pentru estimarea valorii obiectului unui litigiu, se ia în considerare plângerea depusă în cadrul acțiunii, fără a lua în considerare cererile accesorii. Când există mai multe cereri în cadrul aceleiași acțiuni, acestea sunt cumulate.

2.1 Există o diferență între instanțele de drept comun „inferioare” și „superioare” (de exemplu instanțe districtuale considerate instanțe inferioare și instanțe regionale considerate instanțe superioare) și, dacă există, care este instanța competentă pentru soluționarea cauzei mele?

Cauzele care țin de competența instanțelor civile sunt audiate în primă instanță de tribunalele civile districtuale, cunoscute și ca tribunale pentru cereri cu valoare redusă (*Irinodikia*), de tribunalele de primă instanță cu un singur judecător (*Monomeli Protodikia*) și de tribunalele de primă instanță cu mai mulți judecători (*Polymeli Protodikia*).

Competența instanțelor care audiază cereri cu valoare redusă acoperă, în principal, (a) toate litigiile care pot fi evaluate în termeni monetari și în care valoarea cererii nu depășește douăzeci de mii de euro (20 000 EUR), (b) toate litigiile, fie că sunt principale sau secundare, referitoare la contracte de închiriere, atât timp cât, în toate cazurile, chiria lunară stabilită nu depășește șase sute de euro (600 EUR).

Competența instanțelor care audiază cereri cu valoare redusă acoperă, de asemenea, indiferent de valoarea disputată, majoritatea litigiilor care vizează activități agricole, vânzarea de animale, disputele cu vecinii privind proprietatea, litigiile care decurg din contracte cu hoteluri și operatori de transport, plângeri înaintate de asociații și cooperative împotriva membrilor acestora și, viceversa, plângeri înaintate de avocați pentru serviciile acestora în cadrul tribunalelor de primă instanță și al instanțelor polițienești (*Ptaismatodikia*), precum și drepturile, compensațiile sau costurile martorilor, ale interpreților, ale sechestratorilor sau ale agenților de pază care au depus mărturie la o instanță sau care au fost desemnați de aceasta.

Competența tribunalelor de primă instanță cu un singur judecător acoperă toate litigiile care pot fi evaluate în termeni monetari și în care valoarea cererii depășește douăzeci de mii de euro (20 000 EUR), dar nu depășește două sute cincizeci de mii de euro (250 000 EUR).

Competența tribunalelor de primă instanță cu un singur judecător acoperă, de asemenea, următoarele litigii, chiar dacă valoarea cererii depășește două sute cincizeci de mii de euro (250 000 EUR): litigii care vizează contracte de leasing sau de închiriere; litigii de muncă ce vizează angajații, activitatea sau obiectele fabricate de profesioniști sau meșteșugari; litigiile care vizează contractele colective de muncă dintre organizațiile de asigurare socială și persoanele asigurate; litigiile care vizează onorariile, compensațiile și costurile avocaților, altele decât cele menționate mai sus, care sunt audiate de instanțele pentru cereri de valoare redusă; litigiile care vizează angajații din domeniul juridic, medical sau paramedical sau inginerii, chimiștii sau brokerii /agenții și persoanele desemnate de o autoritate judiciară, precum experți, arbitri experți, evaluatori, arbitri, executori testamentari, administratori sau lichidatori; litigiile care vizează toate tipurile de acțiuni în despăgubire, ca rezultat al daunelor produse în urma unui accident de mașină, inclusiv acțiuni în temeiul contractelor de asigurare a vehiculelor, și litigiile care vizează contestațiile la adresa posesiunii sau a ocupării unor bunuri mobile sau imobile.

Competența tribunalelor de primă instanță cu un singur judecător acoperă întotdeauna, indiferent de valoarea cererii: litigiile care vizează un divorț; anularea unei căsătorii; recunoașterea existenței sau a inexistenței unei căsătorii; relațiile matrimoniale din timpul căsătoriei și care derivă din aceasta, inclusiv contestarea paternității, recunoașterea existenței sau a inexistenței unei relații părinte-copil sau a responsabilității parentale; recunoașterea paternității unui copil născut în afara căsătoriei; stabilirea existenței sau a inexistenței unei recunoașteri voluntare a unui copil născut în afara căsătoriei, stabilirea validității acestei recunoașteri sau a faptului că minorul în cauză se bucură de același statut ca un copil născut în timpul căsniciei ca urmare a căsătoriei iminente a părinților săi, inclusiv contestațiile având ca obiect recunoașterea voluntară; recunoașterea sau contestarea unei adopții sau a anulării acesteia sau recunoașterea existenței ori a inexistenței unui tutore; de asemenea, litigiile privind alocația de întreținere în baza căsătoriei, a divorțului sau a legăturii de rudenie; exercitarea responsabilităților parentale; neînțelegerea dintre părinți în ceea ce privește exercitarea comună a autorității parentale, precum și comunicarea dintre părinți și alte rude pe linie ascendentă ale copilului; reglementarea utilizării căminului familial și a divizării bunurilor mobile între soți, precum și a celor care țin de căminul familial, și divizarea bunurilor mobile între soți în cazul încetării coabitării acestora; litigiile referitoare la dreptul de proprietate asupra etajelor unei clădiri și litigiile legate de anularea deciziilor pronunțate de adunările generale ale asociațiilor sau cooperativelor.

Competența tribunalelor de primă instanță cu mai mulți judecători acoperă toate litigiile pentru care nu au competență tribunalele pentru cereri cu valoare redusă și tribunalele de primă instanță cu un singur judecător.

2.2 Competența teritorială (instanța din orașul A sau din orașul B este instanța competentă în ceea ce privește cauza mea?)

2.2.1 Regula în materie de competență teritorială

Instanța din regiunea în care pârâtul își are domiciliul este cea care are competență teritorială.

Dacă pârâtul nu are domiciliul nici în Grecia, nici în străinătate, va fi competentă instanța din regiunea unde locuiește acesta. Dacă reședința pârâtului nu este cunoscută, va fi competentă instanța din regiunea din Grecia în care acesta a avut ultimul domiciliu, sau unde a locuit ultima dată, în absența unui domiciliu.

Litigiile împotriva statului sunt de competența instanței din regiunea unde își are sediul autoritatea care este somată prin lege să reprezinte statul în instanță. Persoanele juridice care au capacitatea de a fi părți implicate într-o cauză intră în competența instanței din regiunea unde este situat sediul social sau sucursala acestora, în cazul în care litigiul se referă la activitatea lor.

2.2.2 Reglementări particulare

2.2.2.1 Când pot alege între instanța din raza teritorială în care pârâtul își are domiciliul (instanța determinată prin aplicarea regulii de bază) și o altă instanță?

Atunci când există mai multe instanțe competente, reclamantul are dreptul să aleagă. Prioritatea acestora este determinată în funcție de data la care a fost introdusă acțiunea.

Dacă instanța nu are competență *ratione materiae* sau *ratione loci*, aceasta va decide ex officio și va specifica instanța competentă și va trimite cauza către instanța respectivă. Consecințele legale ale acțiunii introduse vor fi păstrate.

Litigiile contractuale

Litigiile referitoare la existența sau validitatea unui act legal care se desfășoară de-a lungul vieții unei persoane și toate drepturile care derivă din acesta pot fi de asemenea introduse în instanța din regiunea unde a fost întocmit actul legal sau din regiunea unde acesta urmează să fie executat. Litigiile referitoare la despăgubiri pentru înșelarea încrederii (dobândă negativă) și la compensații din culpă în timpul negocierilor pot fi de asemenea introduse în aceeași instanță. Faptă ilicită

Litigiile apărute în urma unei fapte ilicite pot fi de asemenea introduse în instanța din regiunea unde a avut loc sau unde urmează să aibă loc evenimentul care produce dauna.

Acțiune civilă

Acțiunea civilă pentru despăgubiri și restituiri în urma unei infracțiuni, precum și pentru compensații pentru daune morale sau psihologice, poate fi introdusă în instanța penală care gestionează cauza.

Probleme ce țin de alocația de întreținere, divorț și responsabilitate parentală

Litigiile care vizează probleme de familie (litigii referitoare la alocația de întreținere în baza căsătoriei, divorțului sau relației de rudenie, exercitarea responsabilității parentale, neînțelegerea dintre părinți în ceea ce privește exercitarea comună a responsabilității parentale, precum și comunicarea dintre părinți și alte rude pe linie ascendentă ale copilului și reglementarea utilizării căminului familial și a divizării bunurilor mobile între soți, precum și litigii care țin de căminul familial, și divizarea bunurilor mobile între soți în cazul încetării coabitării acestora) pot fi introduse în instanța din regiunea unde este situată ultima reședință comună a celor doi soți.

Litigiile privind plângeri referitoare la alocația de întreținere pot fi introduse și în instanța din regiunea unde își are domiciliul sau reședința beneficiarul alocației de întreținere.

2.2.2.2 Când am obligația să aleg o instanță diferită de cea din raza teritorială în care pârâtul își are domiciliul (instanță determinată prin aplicarea regulii de bază)?

Litigiile referitoare la drepturi *in rem* asupra unui bun imobil și cele care derivă din contractele de închiriere a bunului imobil sunt de competența exclusivă a instanței din regiunea unde este situat bunul respectiv.

(Dacă bunul imobil este situat într-o regiune cu mai multe instanțe, reclamantul are dreptul să aleagă.)

Litigiile legate de administrarea executată conform unui ordin judecătoresc țin de competența exclusivă a instanței care a emis ordinul.

Litigiile referitoare la succesiune sunt de competența exclusivă a instanței din regiunea unde domiciliul persoanei decedate sau, în absența unui domiciliu, din regiunea unde aceasta locuia la momentul decesului.

Atunci când o cauză secundară este legată de o cauză principală, inclusiv, în special, plângerile secundare sau cererile de garanție, astfel de intervenții și alte plângeri similare sunt de competența exclusivă a instanței care audiază cauza principală.

cauzele principale conexe intră în competența exclusivă a primei instanțe implicate.

Competența tribunalelor de primă instanță cu mai mulți judecători care audiază cauzele principale acoperă orice cauze secundare care sunt de competența tribunalului de primă instanță cu un singur judecător și a tribunalului civil districtual, iar competența tribunalului de primă instanță cu un singur judecător care audiază cauza principală acoperă orice cauze secundare care sunt de competența tribunalului civil districtual.

2.2.2.3 Pot părțile însele să atribuie competența unei instanțe care altfel nu ar fi competentă?

Un tribunal ordinar de primă instanță care nu are competență teritorială poate deveni competent, prin acordul explicit sau tacit al părților implicate, cu excepția cazului când litigiile respective nu se referă la bunuri. Acordul explicit trebuie atins în cazul litigiilor pentru care există competență exclusivă.

Acordul tacit este dedus dacă pârâtul participă la audierea publică și nu obiectează în timp util pe motiv de lipsă de competență.

Acordul dintre părți, prin intermediul căruia o instanță ordinară devine competentă pentru litigii viitoare, este valid doar dacă se face în scris și se referă la o relație juridică specifică care urmează să ducă la apariția litigiilor.

3 În cazul în care o cauză este de competența unei instanțe specializate, cum pot afla cărei instanțe trebuie să mă adresez?

În ceea ce privește camerele speciale competente în privința mărcilor comerciale comunitare și a dreptului maritim: Competența *ratione materiae* este determinată conform regulilor privind instanțele civile ordinare. În ceea ce privește jurisdicția teritorială, (a) camera competentă pentru mărcile comerciale comunitare din Atena include regiunile Curților de Apel din Atena, Egeea, Dodecanez, Corfu, Creta, Lamia, Nauplion, Patras și Piraeus, (b) camera competentă pentru mărcile comerciale comunitare din Salonic include regiunile Curților de Apel din Salonic, Macedonia de Vest, Tracia, Ioannina și Larisa, iar (c) camera competentă pentru dreptul maritim din Piraeus include întreaga prefectură din Attica.

Ultima actualizare: 05/06/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.